

Marian Płachecki

"Status typologiczny powieści monofonicznej", Bolesław Chamot,
"Litteraria. Teoria literatury-Metodologia-Kultura-Humanistyka"
Red. J. Trzynadlowski, T.IX (1977) :
[recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 21/3 (69), 198

1978

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

/1/ BIEŃKOWSKA Ewa: Krytyk wśród symboli. "Twórczość" 1978 nr 2 s. 111-116.

Przedmiotem hermeneutyki Ricoeura są symbole. W twórczości indywidualnej stanowią one podstawę ponadsubiektywnej egzystencji ludzkiej, w dziele - wskazują na zakorzenienie jednostki w świecie i kulturze. W tym sensie Ricoeurowska hermeneutyka kontynuuje, lecz zarazem i transformuje, tradycję Diltheya, u którego ekspresja twórcza miała sens jedynie subiektywny. Tym, który znaki kultury odczytuje i staje się w ten sposób pośrednikiem między twórcą a odbiorcą, jest krytyk-hermeneuta, interpretator dzieł. Badając i tłumacząc to, co wspólne dla całości ludzkiego bytu, pomaga człowiekowi zabić w sobie uczucie zagubienia we współczesnym świecie i odzyskać poczucie więzi interpersonalnej.

BP/69/3

A.B.

/1/ CHAMOT Bolesław: Status typologiczny powieści monofonicznej. Litteraria. Teoria literatury - Metodologia - Kultura - Humanistyka. Red. J. Trzynadłowski. T. IX: 1977 (Wr. 1978) s. 81-98.

Dychotomię Bachtinowską: "powieść homofoniczna" - "powieść polifoniczna", uzupełnia autor kategorią trzecią: "powieści monofonicznej" (w odmianach "przedmiotowej" i "podmiotowej"). Nazywa tak autor utwory powieściowe utrzymane w narracji personalnej - jednemu bohaterowi przyznające zdecydowaną przewagę nad pozostałymi.

BP/69/4

M.P.